Kız ve Deniz Kaplumbağası Yuvası
Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Deniz Kaplumbağası Yuvası

Aysel Banu YAVUZAL

Mia evinin yakınındaki plajı çok severdi. Ayak parmaklarının arasındaki sıcak kumu ve kıvırcık siyah saçlarındaki tuzlu rüzgârı severdi. Her sabah kıyıya koşar, kırmızı sandaletleri patikada takırdardı. Bir deniz kaplumbağasını yakından görmeyi hayal ederdi. 'Belki bugün,' diye fısıldardı dalgalara. 'Belki bugün bir tane bulurum.'

Güneşli bir sabah Mia, kum tepelerinin yakınında parlak tişörtler giymiş bir grup insan gördü. Uzun siyah örgülü uzun boylu bir kadın ona el salladı. 'Merhaba! Ben Rosa. Deniz kaplumbağası koruma programının gönüllüleriyiz.' Mia'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'Deniz kaplumbağaları mı? Burada mı?' Rosa gülümsedi. 'Evet! Bu plajda yuva yapıyorlar. Bize katılmak ister misin?' Mia o kadar hızlı başını salladı ki kıvırcık topuzları zıpladı.

Rosa, Mia'ya yeşil bir gönüllü şapkası ve küçük bir bez çanta verdi. 'Takıma hoş geldin,' dedi. Mia şapkayı taktı ve sırıttı, aralıklı dişleri göründü. Üzerinde yeşil kaplumbağa baskılı en sevdiği sarı tişörtü vardı. 'Hazırım!' dedi. 'Yavru kaplumbağaları ne zaman göreceğiz?' Rosa usulca güldü. 'Önce yuvalar hakkında bilgi edinelim.'

Rosa, Mia'ya kumdaki çitle çevrili bir alanı gösterdi. Küçük ahşap kazıklar ve sarı bant o noktayı işaretliyordu. 'Burası bir deniz kaplumbağası yuvası,' diye açıkladı Rosa. 'Bir anne kaplumbağa gece kıyıya çıkmış ve yumurtalarını buraya bırakmış.' Mia banttan içeri baktı. 'Hiçbir şey görmüyorum,' dedi. 'Yumurtalar kumun derinliklerine gömülü,' dedi Rosa. 'Çatlamaları için zamana ihtiyaçları var.'

Kum sarısı saçlı ve güneşten yanmış yanaklı genç bir adam koşarak geldi. 'Selam Rosa! Yeni yardımcımız kim?' Turuncu bir gönüllü tişörtü giymiş ve elinde bir dosya tutuyordu. 'Sam, tanış Mia ile,' dedi Rosa. Sam yamuk bir gülümsemeyle gülümsedi. 'Hoş geldin! Bugün ziyaretçi görevindeyim. İnsanlarla yuvalar hakkında konuşmama yardım etmek ister misin?' Mia başını salladı. 'Ama kaplumbağaları görmek istiyorum!' Sam güldü. 'Sabır, küçük kaplumbağa dostu. Sabır!'

Sam, Mia'ya küçük bir broşür destesi verdi. 'Görevin, ziyaretçilere plajı güvenli ve sessiz tutmalarını hatırlatmak,' dedi. 'Kaplumbağaların karanlık ve sakin gecelere ihtiyacı var.' Mia broşürleri aldı. 'Güvenli ve sessiz,' diye tekrarladı. Yuvaya tekrar baktı. 'Ama ne zaman çatlayacaklar?' Sam düdüğünü ipine taktı. 'Yakında, belki. Sadece bekleyip izlemeliyiz.'

Mia, Sam ile plaj boyunca yürüdü. Büyük bir piknik sepeti olan bir aile gördü. 'Affedersiniz,' dedi, sesi biraz çekingendi. 'Lütfen plajı sessiz tutun ve çöpünüzü yanınıza alın. Deniz kaplumbağaları burada yuva yapıyor.' Anne gülümsedi. 'Bize söylediğin için teşekkürler! Dikkatli olacağız.' Mia göğsünde sıcak bir his duydu. 'Bu kolaydı!' dedi.

Sonra Mia, kum tepelerinin yakınında derin bir çukur kazan bir çocuk gördü. 'Hey!' diye seslendi. 'Lütfen orayı kazma. Deniz kaplumbağaları oraya yumurta bırakabilir.' Çocuk şaşırmış göründü. 'Gerçekten mi? Bilmiyordum.' Çukuru tekrar doldurdu. 'Özür dilerim!' Mia gülümsedi. 'Sorun değil. Artık biliyorsun!' Sam ona başparmağıyla onay işareti yaptı. 'Doğuştan yeteneklisin, Mia!'

Ama günler geçtikçe Mia huzursuzlandı. Her sabah yuvayı kontrol etti. 'Hâlâ hiçbir şey yok,' diye iç çekti. 'Bebekler ne zaman gelecek?' Rosa yanına diz çöktü. 'Deniz kaplumbağası yumurtalarının çatlaması yaklaşık altmış gün sürer,' dedi. 'Doğayı acele ettiremeyiz. Yaban hayatını korumak sabır gerektirir.' Mia kaşlarını çattı. 'Altmış gün uzun bir zaman.' Rosa başını salladı. 'Öyle. Ama beklemeye değer.'

Mia sabırlı olmaya çalıştı. Sam'in daha fazla ziyaretçiyle konuşmasına yardım etti. İnsanlara geceleri parlak ışıkları kapatmalarını hatırlattı. Plajdaki çöpleri topladı. Ama her akşam Rosa'ya sordu: 'Bebeklerden bir iz var mı?' Rosa her zaman başını salladı. 'Henüz değil. İzlemeye ve öğrenmeye devam et.' Mia iç çekti. 'Sabır zor,' dedi. 'Öyle,' diye onayladı Rosa. 'Ama ödülü daha tatlı yapar.'

Sıcak bir gece Mia, Rosa ve Sam ile yuvanın yakınında yürüyordu. Ay parlaktı ve hava durgundu. Aniden Mia minik bir ses duydu. Tırmık, tırmık, tırmık. Donakaldı. 'Bunu duydunuz mu?' diye fısıldadı. Rosa elini kaldırdı. 'Dinleyin.' Sam kırmızı el fenerini yaktı. 'Bir şeyler oluyor!' Mia'nın kalbi hızlı çarpıyordu.

Yuvanın üstündeki kum hareket etmeye başladı. Minik kafalar birer birer dışarı çıktı. Yavru deniz kaplumbağaları! Mia'nın avucundan büyük değillerdi. 'Çatlıyorlar!' diye nefesi kesildi Mia. Sevinçle bağırmak ve zıplamak istedi, ama öğrendiklerini hatırladı. Sessiz ve hareketsiz kaldı. 'Plajı sakin tutalım,' diye fısıldadı. 'Denizi bulmaları gerek.'

Rosa tüm beyaz ışıkları kapattı ve yalnızca yumuşak bir kırmızı ışık kullandı. 'Bebekler suya gitmek için ay ışığını takip eder,' diye açıkladı. 'Onları şaşırtmamalıyız.' Mia minik kaplumbağaların kumda telaşla ilerlemesini izledi. Yüzgeçleri hızla çırpınıyordu. 'Gidin, küçük kaplumbağalar, gidin!' diye usulca tezahürat yaptı. Sam gülümsedi. 'Başardın, Mia. Onları korumaya yardım ettin.'

Yavru kaplumbağalar birer birer dalgalara ulaştı. Mia gurur duydu. 'Başardılar!' diye fısıldadı. Rosa elini omzuna koydu. 'Çünkü plajı güvenli ve sessiz tutmaya yardım ettin. Ve çünkü sabırlıydın.' Mia Rosa'ya baktı. 'Sabır zordu,' dedi. 'Ama haklıydın. Beklemeye değdi.'

Ertesi sabah Mia yeşil gönüllü şapkasını ve sarı kaplumbağa tişörtünü giydi. Sam ile plaj boyunca yürüdü. 'Dün gece bebekleri gördün mü?' diye sordu küçük bir kız. Mia başını salladı. 'Evet! Ve tahmin et ne oldu? Plajı güvenli ve sessiz tutarsak yakında daha fazlası çatlar.' Kız gülümsedi. 'Ben de yardım etmek istiyorum!' Mia'nın yüzü ışıldadı.

Mia, Rosa ve Sam ile yuvanın yanında durdu. Güneş yüzünü ısıtıyordu. 'Artık gerçek bir koruma yardımcısısın,' dedi Rosa. Mia yeşil şapkasına dokundu. 'Yaban hayatını korumanın sabır gerektirdiğini öğrendim,' dedi. 'Ve takım çalışması,' diye ekledi Sam. Mia pırıltılı denize baktı. 'Gelecek yaz aynı zamanda mı?' diye sordu. 'Aynı zamanda,' diye gülümsedi Rosa. Ve Mia geri döneceğini biliyordu.